

АНИЧКІН Леонід Анатолійович (05. 06. 1937, Київ — 07. 12. 2009, там само) — кінорежисер-документаліст. Член НСКіну (1984). Заслужений діяч мистецтв України (2008). Закін. Київ. театр. інститут (1958), Вищі режис. курси (Москва, 1963). 1963–99 працював на студії «Київнаукфільм», де зняв бл. 60 наук.-докум. фільмів, зокрема цикл фільмів з укр. історії — «Обличчя на полотні» (1988; про історика Д. Яворницького),

«Шляхами Захара Беркута» (1987; про творчу історію повісті І. Франка), «Жива легенда століть» (1990; про місце легендар. Хортиці в історії України), «Перехрестя одного роду» (1993; про родовід гетьмана України К. Розумовського), «Анатема» (1993; про життя і діяльність гетьмана України І. Мазепи); серіал із 4-х фільмів «Моя адреса — Соловки...» (1990–92) про укр. інтелігенцію в соловецьких катівнях: про Леся Курбаса — «Пастка», М. Куліша — «Тягар мовчання», М. Зерова — «Навіщо перекладати Вергілія?», укр. жіноцтво на Соловках — «Не вдарте жінку навіть квіткою!». У творчому доробку програми «Духовна спадщина» та «Остання адреса» на ІСТV (1996–99). Від 1999 працював у Нац. ТРК України, де на УТ-1 створив фільми «Перерване мовчання», «Невідомий Грушевський», «Партійний націоналіст», «Сім пострілів в Україну».

Рекомендована література

1. Лиходід М. А уява малює далеко більше... // Запоріж. правда. 1990, 14 жовт.;
2. Скнян В. Невідоме про невідоме // ГУ. 1993, 10 груд.;
3. Перепада В. «Анатема». Фільм про І. Мазепу // Запоріж. Січ. 1995, 16 лют.

О. В. Савченко

Бібліографічний опис:

Анічкін Леонід Анатолійович / О. В. Савченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44361>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).